

Men jeg giver det ærede Medlem Hr. Rode Ret i, at Forandringer i saadanne Forhold tages der ikke Hensyn til i dette Forslag; men jeg vil tilføje, at det anser jeg for at være det gode ved Forslaget. Forslaget rører ikke ved fremtidige Forandringer i Formuen, og derfor kan det heller ikke frembyde den store Frygt for, hvad der kan ske senere. Det er netop begrænset til den Formue, der konstateres paa det bestemte Tidspunkt. Hvis en Mand erhverver en Formue Dagen efter, rammes han ikke af Forslaget. Der maa være en Grænse. Jeg vil derfor sige, at selv om der maa være Mulighed for at tage Hensyn til Formuer, der forsvinder, ved at lette dem, tror jeg ikke, det bliver muligt at finde Former, hvorunder der kan tages Hensyn til Formuer, der opstaar. Nu tror jeg heller ikke, at Formuer opstaar meget pludseligt; det er kun en teoretisk Mulighed, for, som bekendt, falder Formuerne ikke ned fra Himmelen, saa jeg tror ikke, det har nogen større praktisk Betydning. Rent teknisk maa man sige, der tages ikke Hensyn til de Formueforøgelser, som indtræder i de Aar, der her er Tale om, og hvor der indbetales paa den Formueafgift, der her fremsættes Forslag om.

I en Udtalelse, som er fremsat af De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, og som i Dag findes i Pressen, udtales det, at Formuelovforslaget vil i sine Følger virke varefordyrende og diskonto-forhøjende. Jeg maa sige, at det er mig ikke muligt at begribe, hvad der menes med disse Ord. Det er Forslagets Hensigt at begrænse Seddelomløbet i Danmark, at formindske Pengemængden og derved forøge Pengenes Værdi. Der er sikkert ingen, der vil benægte, at saaledes vil Forslaget ogsaa komme til at virke. Man kan være imod, at Forslaget gennemføres, men at det vil virke saaledes, er der vist ingen, der vil benægte. Men nu skriver man her, at det vil virke varefordyrende. Nu er det givet, at en Begrænsning af Pengeomløbet i Danmark vil nedsætte Priserne, og som jeg vist allerede havde Lejlighed til at sige, da jeg forelagde Forslaget, har jeg den sikre Tro, at dette Forslags Gennemførelse vil udøve et Tryk paa Prisniveauet, og hvorledes det skulde virke diskonto-forhøjende, ser jeg heller ikke. Dette at Statsgælden tilbagebetales, gør jo, at der er saa meget mindre Plads for Pengeanbringelse i Danmark, og det, at der er saa meget mindre Plads for Pengeanbringelse, vil dog gøre, at den Kapital, der søger Anbringelse, vil have vanske-

ligere Kaar. Enhver Forøgelse af Statsgælden tenderer efter min Mening til en Diskontoforhøjelse, medens derimod enhver Afbetaling af Statsgælden har den modsatte Tendens. Jeg tror derfor, at saadanne almindelige Udtalelser om dette Forslag er mindre vel overvejede national-økonomisk set, og jeg tillader mig derfor at mene, at de mere er Udtryk for Ønsket om at blive fri for Lovforslaget end Udtryk for, at man virkelig har gjort sig klart, hvilke Virkninger dets Gennemførelse vil faa.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forslagets almindelige Vurdering vil jeg gerne have Lov til at citere en bekendt økonomisk Forfatter, nemlig den engelske Nationaløkonom John Keynes. Jeg er sikker paa, at de ærede Medlemmer, som har været Ordførere her i Dag, er i Stand til at vurdere denne Nationaløkonoms klare og gode Forstaaelse af de vanskelige økonomiske Forhold, som Europa lever under. Keynes har nylig udgivet en Bog: „Tract on Monetary Reform“. I denne Bog behandler han ogsaa Spørgsmaalet om „capital levy“, Kapitalskatten, som jo har staaet paa Dagsordenen til Diskussion i England, hvad jo ogsaa en af de ærede Ordførere var saa elskværdig at minde om. Keynes undersøger Problemet ud fra Synspunktet: Hvad skal der gøres for at bringe Statsgælden ned? og han siger, at der er to Veje at gaa: For det første den at ødelægge Pengeværdien, som man har gjort det i Central-europa; det er den letteste Maade til at faa al Statsgælden ud af Verden paa, men han anbefaler den ikke, og jeg er sikker paa, at heller ingen i Danmark vilde blot tænke paa, at vi skulde lette Statens Byrder ved at forringe vor Kronens Værdi, for der ved vilde vi lette Statens Byrder, det er en Kendsgerning. (Rode: Nej, vor udenlandske Gæld er lige saa stor som den indenlandske) . . . Der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at den Gæld, der lyder i danske Kroner, bliver lettere at bære, naar Kronens Værdi bliver mindre. (Rode: Og den anden Halvdel bliver værre at bære) . . . Det er altsaa et Spørgsmaal, som staaar paa Dagsordenen andre Steder, vi kan saa nærmere give os til at undersøge, hvad der bedst kan betale sig, naar vi henser til den indenlandske og den udenlandske Gæld. Men at det er et almindeligt og ogsaa anvendt Middel til at blive fri for Statsgælden, antager jeg, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke vil benægte. (Rode: Lande, som alene har indenlandsk Statsgæld, kan anvende det).